

F Sequinto

sius cupiens nos saluari q̄d damnari.
Et ideo matrem sue passioni iteresse voluit: ut per suam intercessionem cui nō est fas aliquid denegare. Occasiones beatissimae miserendi. **O** autē Maria sollicita sit reconciliare peccatores: patet p̄ tale exemplū. **E**t fuit quidā peccator volens ire ad peccandum, ad altare beatissimae virginis stabat salutans eam angelica salutatione. **Q**uia modus eius erat quandocumq; poterat altare vel imaginem virginis salutavit. **Q**uod cuz faceret: vidit imaginem eiusdem virginis q̄ super altare erat vniuersicari cum puerō quez tenebat. **E**vidit q̄ sanguinem fluē d' puerō in gremiū eius: sicut fluxerat de vulneribus christi in truce. **Q**uod cum cerneret obstupefactus est dicens. **O**dīa quis fecit hoc? **E**t beata f̄go respondit. **T**ur ceteri peccatores qui amplius crucifigunt me et filium meum q̄d fecerant iudicii. **E**solebat q̄d f̄go sanguinez pueri tergeret restringere: sed nō poterat. **E**t peccator ille conuersus ad imaginem dixit. **O**mnia misericordie intercede p̄ me. **E**t illa uos peccatores vocat̄ me matrem misericordie qui non cessatis faceretis matrem miserie et tristitie. **E**t ille. **N**on sic p̄iissima domina loquere: s̄ me mento aduocatam peccatorum te esset int̄cede pro me. **E**t mater ad filium. **O**p̄issime filii amore mei miserere huic peccatori. **E**t filius. **N**ō mater. **N**ec grauari debes q̄ te non audio: quia ego rogaui patrem meū p̄mo si possibile foret aliter humanum genus saluari transferret a me calicem passionis. **E**t noluit audire me. **E**t mater. **O** fili memento q̄ te materno amore foui et alii vberibus et peccatore meo. et cōdona huic peccatori. **E**t filius. **O**mnia ex iusticia tibi ostendo q̄ exaudire te non teneor. **E**t mater. **N**ō mihi iusticiam causemur: sed ad misericordiam configumus. **E**t ergo ppter tuaz misericordiam miserere huic peccatori. **E**t filius: rogaui ego secūdo p̄ em meū

ve si possibile foret alio modo gen⁹ humanū saluari trāfferret a me calicē passionis et nō audiuit me. **E**t mater. **O** fili memento laborū quos sustinui tecum: et dona mihi istū peccatoꝝ. **E**t fili. **O**mnia nolit grauari q̄ tenō exaudiō: sed me mento q̄ tertio rogaui patrē meū ut trāferret a me calicē passionis et nō exaudiuit me. **E**t p̄ia mater deposita filium rvoluit p̄cidere ad pedes eius. **Q**uod certe filius inq̄ ad eā. **Q**uid est mater qđ facere vis? **E**t illa. **I**amdiu ad pedes tuos cū peccatore iacebo quousq; veniā ei cōcedas. **E**t filius. **A**bsit hoc mater: sanctū est in lege diuina q̄ filius debet honorare matrē. **E**t iustitia concludit. q̄ ille legem debet implere quile gem dedit. cum aut̄ ego sim filius tuus et tu mater mea te honorare volo in isto peccatore: et sibi ppter te omnia peccata indulgeo. et sic pax erit inter me et eum. et in signum pacis osculef vulnera mea. **E**t sic peccator osculando sanauit omnia p̄i christi vulnera.

De quīto p̄cepto

Don occides. **A** In q̄ p̄cepto prohibetur homicidium a quo peccato p̄mo deberet cohibere homines hocq; ipm est contra naturam. **D**ocuit ēm natura animalia q̄ deberet diligere ea quest̄ eiusdem speciei cum īpis. **U**nde Eccl. vii. **O**mne animal diligit suum simile. **U**nū mirum est quomodo homo vult occidere suū simile sc̄z alium hominem. cū natura doceat vnum lupū amare alium. **S**ic similiter intelligendū est de homine q̄ naturaliter et ex instinctu nature debet diligere alium hominem sibi similez. **U**nū Aristoteles octauo Ethicor. **O**mnis homo omni homini naturaliter est amicus. **E**rgo talis peccat cōtra natu-

precepto

possibile fater alio modo qd
in saluari transferre a me calid
et no audiuit me. Et mater
ter labi quos sustinuit faci
i mibuli peccatoe. Et filii
oli grauari qd non exaudiens
to qd tertio rogam patrem meum n
ra me calice passionis non expa
me. Et yta mater depoluit filium
pudore ab opebus eius. Quoniam
filius inde ad eam. Quod si tu
facere vis. Lilla. Landia u
tuos si peccator facio que
na ei coedas. Et filius dicit
lanceti est in lege diuina qd
er honorare marie. Et iustitia
qd ille legem debet implacare
redit. cum aut ego sum filius
tater mea te honorare volo in
oce. et sibi ppter te omnia pen
eo. et si par erit inter me et tu
num pacis osculum vulnera
peccator osculando sanavit s
crat vulnera.

de quanto precepit

Non ocaedes. Et p
cepto phibeat bonum
a quo peccato pmodus
habeat homines hanc
ut naturam. Domine tuu
i qd deberet diligere ea quae
specie cum ihs. Tade. Et
ne animal diligiri summis
im est quonodo domo vultu
i simile scilicet animal hominem.
doceat vnum lupu amare et
sumiliter intelligendi et de
naturaliter et infinita et
diligere alium hominem. Et
Abrahams ocaus. Et homo
homo omni homini nam
quis. Et ergo talis peccator

nem innocentem recepit: quid tunc de
illo erit qui sanguinem innocentem effu
dit. Ergo merito dicetur occisoribus
in iudicio extremo. Ita maledicti in ig
nem eternum re.

CQd homicidium sit duplex. **L**iendum autem qd homicidi
um est duplex. s. corporale et spis
rituale. Corporale committitur
manu vel facto. et hoc quatuor modis
EPrimo modo iustitia dictante. ut cum
iudex reum iuste damnat. vel minister
taliter damnatum occidit. Unde que
ritur. utrum iudicio liceat occidere ma
lefactorem. Respondeo sum sancti Tho
mam secunda secunde. q. lxviii. Sicut
pro salute totius corporis predicitur law
dabiliter membrum putridam: sic mas
lefactor qd est corruptius aliorum. law
dabiliter occiditur ut commune bonus
conseruetur. Si tamen hec occasio fieri
autem dice vel ministro luore vindicte vel
delectatione fundendi sanguinem hu
manum: licet iste malefactor iuste occi
datur: nihilominus iudex vel minister
mortaliiter peccat. Humiliter si minister
hoc facit pro aliquo questu quem erin
de se consequi speraret. Humiliter autem
ambo scilicet iudex et minister peccant
mortaliiter si reum occidunt iuris ordi
nenon seruato: hoc est si occidunt senten
tialiter non condemnatum. Et hoc pro
batur. xxiii. q. viii. paragrapho penulti
mo. et q. v. miles. et ca. cum minister.
CQueritur utrum liceat priuate perso
ne occidere malefactorem. Respondeo
sum sanctum Thomam ubi supra. non
licet. sed solum illi cui communilitatis cu
ra commissa est. sicut principi vel domi
no terre habenti publicam auctoratem
non autem alicui priuato. **S**ecundo
modo fit homicidium necessitate insti
gante. Sed tunc distinguendum est hoc
modo. quia aut illa necessitas bene pos
test satis faciliter evitari. puta cum quis

E De quinto

potest euadere in sequentem se hostē. tūc reus est homicidū et tāq; p mortali peccato debet agere penitentiam. Aut ē necessitas ineuitabilis: puta si qd occidit in sequentem se non ex odio somite. sed ex dolore animi. quia aliter nō potuit periculū occasionis euadere. et talis nō peccat nec astringitur ad penitentiam nisi ad cautelam ppter ambiguū dubietatis. quia potest timere ne illum occiderit motus ex indignatione vel iracundia: vel libidine vindicte: et nō ex sola necessitate defendēdi se. ideo interiorē sp debet agere penitentiā: et suis peccatis ascribere qd in tantam venit necessitatē: et in hoc cordat **S**anfredus et **H**ostiesis. Scīendum tamē qd qmuis p cōseruatiōne prie psonē liceat in ineuitabili necessitate aliū occidere ne ipē occidatur. hoc tamē nullatenus est licitū p pseruatiōne rerū temporaliū: quia vita p̄ximi est pferēda reb̄ fortune. **T**ertio hocho/micidū corporale fit casu. sed ibi distingue. quia aut dabant operā rei licite aut illicite: puta si p̄cibat lapidem vel iaculum siue in ludo siue p̄ corporis exercitio versus locum vbi p̄suevit esse transitus hominū: reus est homicidio. vt p̄z xv. q. i. merito. Et irregularis efficitur. vt patz qd **I**nnocētium sup ca. exhibita. Si vero dabant operam rei licite: puta si pulsauit et baculus cadēs interfecit aliquem vel occidit eū nō imputat ei. Vel si quis secans arborē et arbor cadēs fortuitu aliquē occidat: nō est culpabil. qd verum est si fiat in priuato loco et adhibeat veram et plenam diligētiā. s. cīspicēdo se et alte clamādo qd sibi caueat: alsoq; sibi imputabif ut p̄z dist. l. hi qui arborem. Quid de parētibus in qd rum lectis p̄uili inueniuntur mortui? **R**īdeo fm **R**aymūdum. Si mors interuenit graui eorum culpa p̄cedente atq; negligētiā: grauiis est eis penitētiā inūgenda. Si aut̄ leuis culpa p̄cesserit: nō grauiis penitētiā est eis inūgēda. Si

autem nulla p̄cesserit negligētiā vñ culpa de iure nō sunt puniēdi: tamē ad cautelam ppter ambiguū est eis aliqui penitētiā inūgēda. **C**ōcordat **H**ostie et addit qd monēdi sunt parentes ne pueros teneros secum in uno lecto collocet: ne forte opprīmatur. q. q. v. consuluit. Quid dicēdum est de custodibus infirmorum qui ad eorum petitōem vocauerūt minutorē vt minueret eis sanguinem: vel dederūt eis vinum: vel non bene custodiūt eos ita qd ipi mortui sunt. **R**espōdeo fm **G**uil. In omnibus talibus quādo bona fide fūt nō debet aliquis de facilis scrupulosam p̄scītiā habere: nisi sit cuiq; culpa aut negligētiā dissoluta et certum sit qd inde mors pueniret. tunc irregularitas contracta est. **D** Quarto homicidium corporale cōmititur voluntate et p̄pria iniquitas impellēte: puta si quis ex odio vel iure vindicte aliquē occidat. et tūc sine omni distinctiōe dicēdum est qd tale homicidium voluntarum semp est mortale peccatum et enorme. **Q**ueris virūt magis peccet qui occidit iustum qd qui occidit peccatorem. **R**espōdeo fm **I**ancū **L**ho. scđa scđe. q. lxiiij. sic. Ethoc qua duplicitōne. Primo quia nocet ei quē plus debet diligere. et ita magis agit contra charitatem. Secundo quia iniuriam infert ei qui est minus dignus et ita magis contra iusticiā agit. Tertio qd p̄uat cōmunitatē maiori bono. Quarto quia tremnit deū in iusto hoīe. **L**uc. x. Qui vos spernit mespernit. Item quia fides sunt filii dei. i. **J**oh. iii. Vide etiam chāritatē nobis dedit deus et filius eius noīemur et simus. **I**git̄ qui aliquē fidem occidit: filium dei occidit. qd constat inimicissime severitatis esse. Quo ante aspectū dei ostare audebit qui strām eius occidit. **Q**ueris virūt occidere aialia sit peccatum. **R**īdeo fm **L**ho. vbi supra: nō. quia nullus peccat vñendo re sua ad hoc ad quod est ordinata.

precepto

Generalit autem planteret alia ppter hoies
sit. Queritur utrum mulier liceat seipam occi-
cidere ppter stuprui adulterii vitium. Rū-
deo fīm Tho. ybi sup nō. qz nō debet in
se committere crimen maximū ut vitetur mul-
tus crimen alienū. No est enim crimen mu-
lieris si civilitate iherat. Et itez fornici-
atio vel adulterii min⁹ pccm est qz ho-
miciā. ppter sui ppius qd est periculo
lissimum. Quia nō restat tps ut p peniten-
tiam expiat. Sed hoc est vice qz potius
debet se violentē pmittere occidere qz in
pccm fornicatiōis voluntarie incidere.

Sciendū qz occidere seipm est pccm
mortale: ut pbat Thomas scđ a scđe:
q. lxiii. quadrupl. Primo quidē qz est
ptra naturalem inclinatēm qz vnaque
qz res seipam nitit conseruare quantu
in se est et p. Scđo qz est cōtra charita-
tem qua hō tenetur se diligere. Tertio
est iniuria cōunitatis: qz quilibet ho-
mo pars est cōunitatis. Quarto qz ta-
lis in deū peccat: sicut qz alienū fūn inter-
ficit peccat in dñm. Ideo qz nullo mo-
do licet illud vt miserias p̄sentis vite qz
euadat. nam finis oīm terribilū ē mors
fīm phm. Item nec ppter vindictaz ali-
cui peccatiū seipo lī se occidere. Quid
de his qui seipos mutilant: Rūdeo nō
licet mēbra sanū p̄cidere. Et quidē si ta-
lis mutilatio fiat ex impatentia alicui⁹
firmitatis. aut etiā credebat obsequiū
p̄stare doceput aut casteyuēt nihil omi-
nis talis grauiter peccaret qz non licet
aliquo mō mēbra p̄scindere ad vitāduz
periculū anie siue pccm: qz saluti spūali
semp p̄t alter subueniri: cū pccm subia
ceat ipi voluntati. Ergo tales homicide
sui ppius iudicant: et talē repellit a p̄moti-
onez recep̄tōe sacroū ordinū. Sec⁹ est
si mēbrū putriduz ideo abscondat a se
vel ab alio: qz est corruptiūz corporis: qz
tunc licitū est p̄scindere: devoluntate tñ
eius cui⁹ est membrū aut illi⁹ ad quēpti
net curare de salute illi⁹. E

Et hoc primo. scz p̄cipiēdo sicut herodes
occidit oēs pueros qui erant i bethleem
iude. Matth. ii. Mitterens occidit oēs
pueros qui erant in bethleem et in omni
bus finibus eius: non qz manu eos occi-
derat. sed quia iussit et precepit. Tercio
xto cōmittit consilio: puta cū quis altei
suaderet vel rogat homicidū facere: osten-
dens sibi vtilitatem sequentem ex homi-
cidio tali. Et talis fīm Innocen. est reus
homicidij: et cū hoc irregularitatē incur-
rit. Nec interest si ille cui dāt p̄silium sta-
tim occidat vel diu postea tpe interdicto
nisi interim contrariū suaderet: et primū
consilium reuocaret. Imo quod plus est
oporet qz illi denunciet de cuius morte
contractum est qz sibi caueat: nisi pbabē
liter credat qz post reuocationē p̄silij ille
cui dedit consilium reuocet a p̄posito occi-
dendi: ut dicit Inno. Laute tñ ne quē
qz p̄dat. Sic cayphas christuz occidit
dando consilium de morte eius Joh. xi
dixit. Expedi tyobis vtyrus moriatur
homo p̄ populoz non tota gens pereat
Unde Augustinus. Non solum illi ho-
micide sunt qui manu homines occidunt
sed etiam illi per quorū consilium fra-
dem et exhortationem hoies extinguiuntur
Et ad istud duplex homicidium de-
scernendum quidam euangeliste dicit
seu tradunt christum esse crucifixum ho-
ra tertia: alij dicunt hora sexta. Quia in
dei suis prauis consilijs machinates in
mortem christi ipsum linguis crucifixerunt
hora tertia. Milites vero hoc fac-
to impleuerunt hora sexta. Septimo
committitur seu fit defensione seu ani-
mo defendendi eum qui homicidium p-
petrat. Nam fīm Henricuz defimaria
Si quis vadit ad interficiendum alti⁹
et teipm illi scienter assicias: nō tamē ip-
sum incitas ad homicidium perpetran-
dum: nec super hoc aliquaverba cuz eo
habuisti nec ipse tecum: immo tu sibi ex
animo hoc dissuadisti: licet tibi acquies-
cere noluerit. Et nihilominus tu de ip-

G i

De quinto

so timens te ipsi associas eo animo ut si
forte ille insequeretur eum tu eum defen-
deres: et sic occidit alium per te associar.
Et in hoc casu dicit **H**ostien. qd talis est
homicida nec vñquam poterit ad ordi-
nes promoueri. **E**t sic intellige qd sola de-
fensione committit homicidii. **O**cta-
uo cõmittitur tradendo pñm in morē
sicut iudas ch: 1m: de quo dicit **M**ath.
26. **Q**uerebat oportunitatē ut eū trade-
ret. **E**t tales tradidores cum iuda dñm
nabunt: et rei erunt in sanguine innoxio-
sicut iudas in ch: 1o. **N**ono committit
iudicādo iniuste aliquē ad morē. **S**ic
pylatus occidit **C**hristum: de quo dici-
tur **L**uce. 23. qd adiudicauit fieri petitio-
nem eorum. **V**e illis fassis iudicibus qd
appter munera vel fauorem iuditiuꝝ et iu-
sticiam peruerunt: quia enormiter pec-
cant in christum qui est veritas et iusticia
Vnde **I**sidorus de summo bono. **N**ō
est persona in iuditio consideranda: sed
causa. **Q**ui consanguinitatis et amicitie
fauoris siue inimicitiarum occasione iu-
dicuꝝ peruerunt sine dubio in christum
dñm qui est veritas et iusticia peccare no-
scuntur. **V**nde **C**hrysostomus. **F**acile
deuiat a iusticia qui in causis non deuz
sed hominem formidat. **H**oc patet in
pylato: qui christuꝝ multis modis et vijs
niterebatur liberare: sed postmoduꝝ fina-
liter extimore humano iniuste ad mor-
tem sententiauit. **F** **C**hienduꝝ qd
iudici non licet vendere iustum iuditiuꝝ
Vnde **A**ugustinus. **N**on debet iudex
iustum vendere iuditium: non testis ve-
rum testimonium: licet vendat aduoca-
tus iustum patrocinium et iurisperit re-
ctum consilium. **E**rgo grauiter peccant
qui iusticiam exequi nolunt. nisi accep-
tis antea muneribus. **E**t tales quādo
qd confunduntur hic et in futuro. **U**n-
de legitur qd quidam int̄quius index nl-
livoluit facere iuditium nisi antea acce-
ptis aliquibus muneribus. **E**t cū que-
dam ydīua quandam causam habuit:

quam iudex et continue prolongavit.
Tunc ipsa fuit conquesta cuiusdam bono
viro qui dixit ei. **I**spetibi non facies iudicium
cum nisi ei manus inungas. **T**unc illa
mulier accepit per inguedine butyn et cor-
ram omnem populo presentem iudicio adiu-
dicem accessit: et ei manus inunxit. **Q**ui
indignatus dixit. **L**ur mihi mactas ma-
nus. **E**t illa. **Q**uia mihi dictum est quoniam
habeo finem nec expeditorum cause mee:
quam mihi iam adiutorum peractis nisi yngere
bis manus. **E**t sic ille consulens coram om-
ni populo stetit. et ei ex verecundia iudici-
um fecit. **I**tem sciendum quod iudex iustitia
dicans puniendus est a superiori suo ut
exemplo eius alij timeant tale facin' am-
plius committere. **U**nde legitur quod qui
daz rex persarum cum deprehendisset que-
dam iudicem suum iniuste iudicasse eum
iussit excoriatum: et sellam iudicis cum tali
cute cooperiret iudex futur' continue
memor fieret supplicij et timeret iniustiam
dicare. **B** **C**Sciendum tamen quod non sa-
ciliter homo iudicandus est ad mortem:
qui est nobilissima creatura. **U**nde Ari-
stoteles de regimine principum. Nobilis-
simum animalium est homo caue-
fundere sanguinem humanum. **U**nde
etiam Augustinus de spiritu. 2. li. **T**ate di-
gnitatis est humana conditio: ut nullum
bonum propter summum bonum ei sufficere
possit. **U**nde Bernardus in simone. fa-
cit deus hominem secundum corpus egregias
creaturam: sed secundum animam magis: ypn-
ta imago creatoris insigniter non par-
ticipet: beatitudinis eternae capacem. **E**rgo
tal' nobil' creatura non leviter est delen-
da. **H**oc isti deberent accedere quod hois
quasi pullum galine occidunt: et modicum
estimant effundere sanguinem humanum:
et occidere hominem. **L**um tamen de loquacitate
per Ezechiel c. xviii. **P**unquid ypo-
luntatis mee est mors impia dicit dominus et
non magis ut auerteret avia sua thymat.
Ergo quoniam esset spes probabilis de emenda-
tione melius esset hominem vivere et se eme-

precepto

bare: et peccata sua per satisfactionem de-
lere: quod sic leuiter et faciliter occidere. In
signum huius dicit dominus per Ezechiel
18. Nolo mortem peccatoris habere. et cetera. er-
go illi qui ita atrociter homines cruciant et
puniunt: et ita imisericorditer sententiam
et iudicant: timere deberent illud dictum
Jacobii. 7. Iudicium ei sit sine misericordia
quia hic non facit misericordiam. Et
illud dictum apostoli: Quo iudicatio alii iu-
dicas: te ipsum condendas. Et super omnia
merita debet dictum christi quod habet Luce-
ri. Eadem mensura qua mensis fueritis
remetietur vobis. **C**ecimo committit
hoc homicidium non liberando proximum a
morte. Unde queritur utrum quilibet teneat
liberare proximum a morte. Responde quod sic. quod
quilibet ex debito charitatis teneat repel-
tere iniuriam a proximo et liberare eum a mor-
te vel defendere eum cum potest: alias erit re-
homicidium. Et ista veritate docet euangelio
et instinctus naturalis in brutis animalibus:
ut per de delphinibus puer dicit physio-
logus de animalibus. Similiter patet in porci
quisib[us] mutuo subueniunt. unus natus
alii liberare. Non enim quilibet teneat per ta-
li liberatione alterius puerulo morte se ex-
ponere: sed solus iudex teneat ad hoc eum
manu armata. Qui autem ex charitate
hoc faceret: opus perfectionis exercebat
De persona privata dicit magni docto-
res quod si credat quod hominem solo verbo pos-
sit liberare a morte iniusta quod teneat face-
re verbo: veritatem facta teneat impediens
possit efficere sine puerulo.

Homicidium spirituale octo modis
committit.

Homicidiu[m] spirituale quo quis
interpretatio dicit homicida com-
mittit octo modis. **I**n **D**omi-
no quod est committit in corde. proximum odi-
endo: de quod prima Jobis. in **O**is quod odit
fratrem suum. homicida est. Et scitis quoniam
homicida non habet vitam in se ma-
nem. **G**loria ibidem. Et si vivens in ho-
mines vivere cernit: in perpetuum tamquam cu-

demonibus condemnabitur. Et istud
homicidium tanto grauius est corpora-
li homicidio: quanto anima que per ini-
diu[m] occidit est prestantior corpore: quod
secundo patet ex hoc quod homicidium corpo-
rale est quo homo interficit alium per ini-
diu[m] autem homo perimit seipsum: et
ideo quanto nequam est hominem in-
terficere seipsum quam alium: tanto detesta-
bilius est homicidium spirituale corpora-
li. Et isto modo tam pueri quam mulieres
iudeorum christum crucifixum facte sunt ho-
micide: odientes dominum iesum christum. Et si
militer hodierni iudei sunt homicide christi
hoc modo. Homicidium quando sit pec-
catum mortale vel veniale per infra. viij.

B **C**ecido committit involunta-
te: fetu[m] scilicet spirituale et bone voluntatis
propositum suffocando. Nam scientis
in te bonum conceptum tibi diuinitus
inspiratum per negligentiam et contem-
ptum extinguis: rotiens diuinum fetu[m]
manu gratie diuine in te plantatum vo-
luntarie iugulas et perimis. Quia anima
cuiuslibet hominis est sponsa christi: quod
tunc ab ipso impregnabitur quando ho-
nay voluntas et bonum propositum con-
cipitur. Tunc idem conceptum occidit
quando honay voluntas per negligentiam
et contemptum ad effectum non produci-
tur. **R** **C**ertio committit verbo
et ore proximo suggerendo mala quae sunt
contra deum et salutem. Ideo christus
dicit de diabolo ut habetur Joannis.
viii. Ille erat homicida ab initio. Una-
de Augustinus super Ioannem. Homici-
da diabolus dicitur: non quod gla-
dio armatus nec ferro cinctus ad ho-
minem veniat: sed quia malum verbum
seminavit. Noli ergo te non putare ho-
micidam esse: quando fratri tuo mala per
suades. Unde apostolus prima ad Corin-
thos. xv. Corrumptos mores col-
loquia prava. Ergo quando cum eis
verbis tuis occasio es alicui ad peccan-
dum: si hoc ex preposito et scienter feceris

Te quinto

homicidii spuale comittis. **C**uarto
comittit quando hō subtrahit fratnā cor-
rectōem atqz admonitōem. **G**reg⁹
in moral. Tot psonas occidim⁹ q̄ ad
mortem ire quotidianē repidiz tacētes vi-
demus. **L** Circa qđ queritur:
vt̄ correctio fraterna sit in pcepto. Re-
spondeo fm Tho. scđa scđe. q. xxiiij. in
pcepto est. Sed quia pceptū est affir-
matiū non obligat ad semp: sed p loco
et tpe. Unde omissione ei⁹ vno modo fit
meritorie: vt quando q̄s oportunū tem-
pus inquirit. v̄l q̄ de ip̄s metuit ne de-
teriores fiant v̄l ad bonam vitam alios
impediant et bñoi. Scđo modo omitti-
tur cum peccato veniali: quādo scilicet ri-
morū cupiditas facē tardiorē ad corrige-
dum delictū fratris: non tamen ita q̄ si
constaret ei⁹ q̄ si fr̄m posset a pcō retra-
here dimitteret ppter timorē et cupidita-
tem: quinimo in aio preponit charitate
vt d̄ Augustinus. Tertio modo omit-
titur cū peccato mortali: scilicet cū formi-
datur iudicium vulgivel carnis cruciatio:
vel quodcunq; temporale: dū tamen h̄
ita dominetur in aio q̄ fratris charitati
pponatur. **D** Quinto commit-
titur p malum exemplū quod daf p: o/
xmo. Unde Augustin⁹ in libro de pa-
storib⁹. Qui in cōspectu populi ma-
leviuit quantū ī eo est illū q̄ ab eo accen-
ditur occidit. Ergo q̄ te pmitus suo ma-
lo exemplo ad peccandū induxit ille ani-
mam tuam et suā occidit. suaz p maliciā
tuam p malum exemplū de quo d̄ xp̄s
Matt. i. 18. Ne homini p quē fit scan-
dalum. Unde etiā Aristoteles. ii. ethi-
corum. Pessimus est ille q̄ vtitur malo:
non solū ad se h̄ etiā ad alios. Ergo ta-
les multipliciter puniunt. **G**reg⁹.
in moralibus. Tot mortibus quis di-
gnus est quot mala exempla prauitat̄
in posteros reliquit. **A** Sexto
comittit quando quis hereditib⁹ suis
iniustas res relinquit. Nā quot denari/
os eis scienter relinqt: tot gladijs iplos

transfigit. Ergo tales heredes siue filii
si illas res iniuste acquisitas scient possi-
dent tunc damnātur cum parētib⁹. Et
tunc scđm dictum ch̄i in euā gelio filii
consurgent aduersus parentes. Hoc in-
telligatur q̄ ī iudicio extremo sine etiam
in inferno puniēt eos dupl̄r. Primo co-
queruntur de eis sicut de crudelib⁹ oca-
ribus eoz. Eccl. xli. De patre ipso con-
queruntur filii. quoniam ppter ipm sunt in
opprobrium. Scđm quod est grauius
mū: quia in inferno semper eos torque-
bunt ad minus per impropria: intan-
tum q̄ nescivtrum grauius per filios:
vel per demones puniantur. Unde lo-
gitur q̄ quidem comes quo ad huma-
nam estimationē satis bonus: visus est
post mortem a quodam heremita in in-
ferno in quadam schala ignea stare. Et
cum ille quereret cur ibi esset cum satis
laudabiliter in mundo vixisset Respon-
dit q̄ propter possessionem cuiusdaz ec-
clesie quā proauus suus sibi surpassat.
Et ipse admonitus nō eam restituisset.
Quia eam se possidere licite estimabat:
ex quo ab antiquo sup eum sic de evoluta
esset. Et ipse fatebatur decimū se ē pō-
sessorē. Et quot de generatione illa q̄
eā scienter possiderēt morerent: illuc ad
eum et ad eandā schalā futuri erent. **S**eptimo committit victimum necessa-
riū ī necessitatis articulo pauperis sub-
trahendo. Nā q̄ victimū necessariū paupe-
ri ī necessitate subtrahit: spuale homici-
dium cōmittit. Unde Ambro. Palce-
fame morientē: si non paup̄isti occidisti.
Gratia huius potest queri utrum dare
elemosynā cadat sub pcepto. Respon-
deo q̄ dare elemosynam ī necessitatis ar-
ticulo cadit sub pcepto qđ pater q̄ h̄ q̄
ipam omittēs eternaliter puniet. v̄p̄z
Matthei. xxv. Esuriri: et non dedist
mibi māducare. Et rō huius est: q̄ euz
dilectio proximi sit in pcepto: necessitatis
omnia illa cadere sub pcepto sine quib⁹
dilectio p̄ximi non seruat. Ad dilectōs

precepto

autem primum pertinet: ut non solum velim? et bonum sed etiam operemur secundum illud. i. Joannis. 3. Non diligamus lingua necabo: sed operemur veritate. Ad hoc arvtrvemus alicui requiritur ut eius necessitatibus subuentamus. Iuxta illud. i. Joh. 3. Qui viderit fratrem suum habere necessitatem clauserit viscera sua ab eo. quoniam charitas dei manet in illo. Ergo elemosynarum largitio est in precepto. Sed quia precepta dominica de actibus virtutum: necessitate est quod hoc donum elemosyne cadat in precepto secundum quod actus est de necessitate fratris: puta secundum dictamen recte rationis. et secundum hoc aliud est considerandum ex parte dantis: et aliud ex parte recipientis. Et ex parte quodam deatis requiritur quod illud quod in elemosyna datur sit superfluum non solum respectu sui proprius: sed etiam respectu aliorum quorum sibi cura incumbit. Quia recta ratio dicit quod unusquisque sibi prius prouideat de his quorum sibi cura incumbit. et postea de residuo necessitati aliorum subueniat. Ex parte autem recipientis requiritur quod necessitate habeat: alioquin non esset ratio pietatis quare ei datur. Unde dist. 82. ca. i. His pauperibus danda est elemosyna quam in manibus suis laborare non possunt. Non autem omnis necessitas obligat ad preceptum: sed solum illa sine qua quis sustentari non potest. Et ideo relinquitur quod dare elemosynam de superfluo est in precepto respectu eius quod est in extrema necessitate positus. Hoc etiam tamen quod non simpliciter expectanda est semper extrema necessitas: quia tunc non possunt iuuari natura consumpta. Sed tunc intelligendus est casus extreme necessitatis quando apparet signa future necessitatis extreme probabilitas: ut cum quis videt alios ipotentes vel pigros ad subuentendum: et videt pauperem indigere vite necessariis necessibus posse satisfacere: tunc enim ex precepto charitatis tenetur sibi subuenire. Sed circa necessitatem extremam dare

elemosynam est in consilio sicut de quolibet meliori bono dant consilia. Unde dicit Basiliscus. Cur tu abudas ille pro men dicat: nisi sit tu bone dispensatio merita consequaris: ille vero patientie meritis decoretur. Famelici pants est quem tenes: tunica nudus est quam in conclave conseruas: calcaneus discalceatus est qui penes te marcescit. Idcirco tot iniurias committis quod dare valeres. Octauo committitur primo detrahendo de qua detractionem dicitur.

De detractione. **D**etractio detestanda est. Primum quia comparatur homicidio: quod ille cui detrahitur in conscientia illius quod audit detractorem occidit: in cuius conscientia plus viuebat per bona famam: et tale homicidium grauius est corporali. Quia secundum Henricum de firma ibi solitus corpus unius occiditur: hic autem si plus res ait perimuntur. una ipsius detractorum alia eius cui detrahitur cum hoc precepere et rascitur queritur in dicta. Tertia igitur rumor audientium. unde tale homicidium periculosisimum est: quod est contagiosum. serpit enim de uno ad alium. et lateraliter inficit oes illos in quos venenum detractionis infunditur. Unde Bernardus super canonica Joanis. Unus est detractor quod loquitur: et tamen unum verbum eodem in momento multitudinis auditum dum aures transfigit: animas interficit. Secundo privalere ad detestandam detracti onem hoc quod detractor diversis generibus rerum comparat. Nam primo comparatur canis: ut dicitur Matth. 7. Nolite sanctum dare canibus. Eccl. ix. Sagitta infixa femori canis: sic verbum in ore stulti. Canis sagitta habens infixam semper non quiescit donec remouerit: neque stultus quiescere potest donec verbu[m] quod audiuit de primo aliij retulerit. Detractores sunt canes diabolino permittentes etiam unam auiculam auferri ab hinc qui latrarent et eam mordent. Ita comparat post

ESe quinto

eo. quia ad modum porci os citi⁹ inqnat
q̄ pedē. Et sicut porc ingrediēs i hor/ tū aliquēr ibi lutū et flore inueniēs :flo/ res dimittit lutū ingrediēt: t se in eo vo/ lutat. Sic detractor bona vīsa v̄l audī/ ta de p̄ximo obliuiscit t mala audita v̄l
vīsa de p̄ximo ponderat t retinet. Et sic
os t lingua inqnat: qd̄ est mēbrū nobis/
le pre alīs mēbris. Unde Aristo. i. poli.
Nullū em̄ aīaliū naturalit h̄z fmonem
nisi hō. Itē detractor cōparat f penti in
his p̄uetab̄. Serpens est aīal. p̄dit
osum. i silētio mordēs: tortuose īcedēs.
Sic detractor p̄ditor ē q̄ occulte oblo/
quitur p̄ximo. Un Eccl. x. Si morde/
at sp̄ens in silētio: nihil eo min⁹ h̄z q̄ oc/
culte p̄ximo detrahit. Tortuose etiā in/
cedit detractor: dū a laude ei⁹ incipit cui
detrahit. t deinde subdit. Nō dico hoc
animo detrahendi: sed vt fides ei adh̄is/
beatur: dicit semūlū amare eū cui de/
trahit. Et ego dico q̄ sic cum t iligit si/
cui iudas icelum christum dilexit q̄ eum
falso osculo tradidit. Undeversus Ḥn
bonum faris sed corde malu; meditar⁹
Oscula queiudas domio dedit hec mi/
hi tu das. Ergo tales sūt p̄ditoēs pxi/
morū sicut iudas christi. Tertio quia
detractores peiores sunt furib illis qui
vestes t alia furantur temporalia. Un/
de Ambrosius. Tolerabiliores sūt fu/
res qui vestes et alia bona diripiunt q̄
fures qui famam nostram bonam dū/
laniant. Qui⁹ratio potest ēt hoc quod
dicit Salomon. Helius est nomen bo/
num q̄ multe diuitie. Unde qui nomē
bonum alicui aufert: magis nocet ei q̄
si multas diuitias furaret. Quarto
quia detractoris lingua peior vidēt esse
inferno. Infernus enim solū malos de/
vorat. Lingua vero detractoris bonos
t malos. Insuper detractores uno mor/
sello comedunt vnam totam. p̄uinciam:
vel archiepiscopatum ciuitatem: v̄l pa/
rochiam: vel villam cum eis obloquunt
Et est yalde periculosum cuīn dicitur: i

tali p̄uinctia sūt raptore: i tali episcop⁹
tu sūt vñsurari: i tali ciuitate adulteri: et
sic de alijs. Quia ibi innocēs cu noce*re*
ifamaq: qd̄ est cōtra iusticiā. hoc p̄z: q̄ si
vn⁹ est re: tūctres v̄l plures sūt ino/
tes. Quinto q̄ iter oīa alia p̄cā a isto
videf pei⁹ expiari: qd̄ p̄z p̄ hoc q̄ scdm
Augustinū. Nō dimittit p̄cēm nisi ab/
latū restituat. Lū igf p̄ detractōe ab/
stuleris p̄ximo bona famā (q̄ iter bona
corporalia est aliqd nobilissimū) ip ossu/
bilevel summe difficile videtur ut ei va/
leas plene restituere: cum non possis sa/
re in quot cordibus hominum vir⁹ue
detractōis sit diffusa. quare. tē. Un
sciendum q̄ iter omnia peccata ista duo
peccata. I. detractōis t rerum ablatio ma/
gis difficulter dimittuntur homini. q̄a
sine restituione nec valet contritio nec
lachrymarum effusio: etiā si tor lachry/
mas effunderes sicut Petrus t Maria
Magdalena effuderunt: quando ama/
re peccata sua planixerunt. Itē neva/
let peccatorū confessio nisi fiat fm pos/
sibilitatem predictorū restitutio. Ergo
detractores qui iniuste proximos int/
mauerunt tenentur in publico revoca/
re: t eis bonam famam restituere scdm
posse nosse si volunt gratiam t dei mi/
sericordiam t remissionem peccatorum
consequi.

Quot modis fiat detractōis.
Detractōis sit sex modis. O
O primo cum quis occulta mala
proximi manifestat: eum ifamā
dor confundendo. t si ea intentione etiā
q̄uis respit) dē p̄ximo malū loquifā
nocēdū ei: mortale c. Verbi gratia Si
q̄s aliqd occultū p̄cēm cōmisissēt qd̄ tu
bit soli deo īstarēt: t si hoc publicares
alij ifamācio eū: peccares mortaliter t
verum esset. Sed si manifestares illi q̄
possēt pro desse ut emendaretur: hoc eit
bonum t laudabile: quia in hoc queret
retur salus p̄ximi. Item sulle ap̄d quez
cu illum infamasti alteri eadem intentio

precepto

ne hoc occultum malum reuelat. s. ipm
infamando similiter peccat: t sic d singu
lis ascendendo. **O** quot peccata perpe
trantur cum quis in vna tota terravt ci
uitate infamatur. imo si aliquis manife
ste in aliqua ciuitate infamatus est t fa
ctum eius notorium est in illa ciuitate: t
juventires ad aliam ciuitatem vbi h non
saretur: tunc si publicares ibidez pecca
tumz excessum illius hominis: ea inten
tione vbi etiam infamaretur: grauiter
peccares. **Ergo** nlt modo debem⁹ ma
nifestare mala pxi illis qui non scunt
t maxime vbi no pdest sed magis obest
Secundo quando audita mala de
proximo cum augmento referunt alijs.
Etheu hoc valde cōmune ēvt mala p/
gimorum aggrauentur t augmentētur
Quod tamen est multum periculosuz
grande peccatu talia mala cū augmē
to proferre: t sic pximum suū confunde
re. **D**e his enim et contra istos dicit p/
pheta dauid. psalmo. cxix. **V**ir ling/
uosus scilicet sermones cum augmento
proferens non dirigetur in terra. **E**t eci
clesiastici nono dicit salomon. **T**erribi
lis in ciuitate sua homo linguosus.

Certio crima falsa imponere pro
ximo: et hoc est grauissimum inter pecca-
ta detractionum: quia vix remittitur ta-
le peccatum. **UH**ieronimus. **N**ō
facil'venia dixisse p̄ua d̄ rectis **C**Quar-
to cū quis negat occulta bona proximi.
Verbi gratia **S**icut cum aliqua bona
referuntur de proximo: et ille iuidus ne-
gat hoc bonum verum esse qđ dicit de
illo cui inuidet q̄uis verum sit in se. et cū
hoc facit ex inuidia et vindicta grauiter
peccat **Q**uinto cū quis nititur ea mi-
nuere bona manifesta proximi que non
potest ex toto negare: tamen nitire ea mi-
nuere. **UH**ugo. **D**etractor ē q̄ bo-
na proximi in quantum potest diminuit.
Certo cū quis bona proximi peruerit
in mala: dicens ea esse facta mala inten-
tione: cum fāmē qđ soli d̄ eo patet **U**n-

Hugo. *Detractio est locutio ex ludi dia pcedens: bona alioꝝ denigrans.* Et hoc s. q̄ sic bona p̄imi quis conuertit i mala: p̄cedit ex inuidia et ex defectu caritatis. *Unde Augustinus.* *C*ertus est q̄ de aliquo incerto neminem iudicare: quem tanq̄ meipsum diligenter. *I*nsuper est signum magne nequitie et pueritatis in homine q̄ sic proximum suum iudicat et bona sua deprauat. *Unde Chrysostomus super Mattheum.* Si cut difficile aliquem suspicatur malum qui bonus est: sic difficile aliquem suspicatur bonum qui ipse malus est. *I*dem ibidem. *Omnis homo secundum se estimat alterum.* *S*ciendum q̄ summe debemus cauere ab his modis detractio nū secundum q̄ dicit salomon Sap̄. primo *A*d detractione p̄cite ligue. *Detractores enim teste aplo ad Ro. i. deo odibiles sunt.* Ut autem hoc melius seruare possemus nullus nostrum deberet loqui de proximo eo absente quod noll̄ loqui eo presente. *Unde Leuitici. xix. dicitur.* *N*on maledices surdo. *S*urdo maledicunt qui absentē detrahunt. *Homo enī ab sens minus potest audire detrahentem q̄ si surdus esset.* *Surdus enim quandoq; audit quando sibi alta voce clamat: absens vero qui quandoq; distat per duas leucas vel amplius non audiret detrahentem quantumcumq; clamaret.* *Unde etiam Hieronymus.* *N*oli diligere detrahere ne eradiceris pauci enim sunt qui huic vicio plenerent nunciant. *E*xistis patet q̄ detractionē commune peccatum: et tamen grauitate in hoc offenditur deus. *Unde Augustinus super illō psalmiste Pro eo ut me diligenter detrahebant mihi.* Plus no cent in membris detrahentes christo q̄ animas interficiunt creditorum: q̄ quā eius carnem mox resurrecam p̄cēmerunt. *E*t propterea detractores grauitate puniuntur a deo: et quādoq; tales desperant in agone mortis. *vt p̄ p̄ ex*

De quinto

emplū. Fuerunt duo soci clērīcī quorū
vn̄dē errator pessim⁹: de nemine bñ po-
terat loqui: q̄ infirmitate detent⁹ cuz ad
penitentiā a socio monere paruipēdēs
sp̄ius monita ī nullo se penit⁹ correxit.
Lunq̄ ad extrema appropinqrer: adiu-
ratus a socio suo pmisit vt ifra triginta
dies sibi appareret si posset si ds pmis-
teret: z sic mortuus ē. Post paucos igif
dies d eo pmittente non p salute ei⁹: sed
vt ceteri tali erudirenf exēplo Apparuit
socio totus nigerr accēsus tot⁹ ignitus ī
tro z foris incēdio ifernali. Ad cui⁹ con-
spectum cū ille tremore deficeret: dixit ei
Ego sum ille ifelix quondā soci⁹ tuus
p quo oras inaniter: q̄ ppetue fuz dā/
natus. Et cum ille quereret q̄no sibi ac-
cedisset in agone: Respōdit cū essem in
extremis: ductus sum corā iudice. Lū/
q̄ obmutescerem p timore vidi multas
aias sole lucidiores ad iudicē cōtra me
manus extendētes z clamātes. Vnde
ca dñs sanguinē nostrū de illo mendace
detractore: qui nos apud hoīes mēda/
citer ifamauit. ad hāc vocem cuz me iu/
dex inspiceret toruovultu z irato: z ego
in eius aspectu teritus z confusus z de/
platis contra memalis mihi conscius
memeti p̄mz misericordia dei sum oblit⁹: et
sic desperās ppetue sum dānatus.

Debis q̄ detractōes libēt audiūt **R**
Sequitur de pccō eoꝝ q̄ libenter
audiūnt detractores: contra qđ
pccm pmo possūt valere verba
sacre sc̄pture que illud dissuadent. Un
puer. 4. Labia detrahentū sint pcul
a te. Item Ecc. 28. Sep̄l aurest tuas
spinis. z noli audire lingua nequā Un
queritur verum peccet q̄s audiendo de/
tractorē. Rñdeo sc̄dm Tho. sc̄da sc̄de
q. 73. Si quis detractorem audiat. sc̄z
absq̄ resistētia: videtur detractori con-
sentire: vnde sit particeps pccī eius. Et
liquidem inducat eum ad detrahenduz
vel saltēm placeat detractio ppter odiū
eius cui detrahitur non min⁹ peccat q̄s

detrahens z q̄nq̄ magis. Vnde Ben
nard⁹ de gl̄deratoe Detrahere aut de
trahētem audire quid horum dānabili
us sit: non facile dixerim. Si vero ei pec-
atum non placeat sed ex timore vel ne-
gligentia vel etiā ex vēcundia quodaz
obmittitur detrahētem repellere z on-
dere q̄ ei detractio displiceat: tūc peccat
quidem: sed multo minus q̄ detrahēs
z plerūq̄ ventialiter Quādoq̄ etiā ipm
pōtest esse mortale: vt quia ex officio in
cumbit ei detrahētem corrigerē: vt etiā
ppter aliquod periculum inde psequēs
Vnde ppter radicem qua timor human⁹
q̄nq̄ p̄t esse pccm mortale: qđ fit quan-
do hō sic dispositus est vt ppter timore
cūuscunq̄ rei tpalis faciat aliquid pro-
hibitum vel ptermittat aliquid qđ est
pceptum ī lege diuina: talis timor ēpec-
atum mortale. Item qui libenter audi-
unt detrahēre ppter sūnt sicut canes.
Quia cū vnuis canis leditcūr tuncoīnes
concurrit eum lacerat z mordent. Sie
similiter faciūt detractores cum audiūt
alicui obloqui: tunc obloquenti aplau-
dunt: insuper z verba sua etiā apponunt.
Et sic aias suas ppterias occidunt mor-
tem eternā incurvunt. Cōtra quos dicit
Augustin⁹. Non accōmodes aures tu-
as ad percipiendum verba detrahēis
ne concipiās mortem ī anima tua. Det-
rahentis em z audientis vtriusq; esca ē
mors anime. Eryt breui⁹ concludam.
Detractoz libēs auditor diabolū pos-
tant in lingua. Vnde quilibet inquan-
tum pōtest debet cōpescere detractores
Vnde legitur d̄ quodam epo qui erat
in purgatorio z vebemēter affligebat in
fatore clērīcī sui existentis in inferno z al-
lendentis ad ipsum: quia detractiones
eius quandoq̄ audierat z eum non sa-
tis corripuerat: q̄q̄ ep̄s satis ī se bon⁹
fuerat. Item q̄ infeliz sit lingua detra-
ctoris patet per hoc exemplū: Fuit qui-
dam maximus detractor religiosoꝝ z sa-
cerdotuz z alioꝝ bonoꝝ boīm: qui rādē-

precepto

182 q̄nd magis. Unde dicitur
siderat̄ derabercari
audire quid bonum datur
in facilius utrum. Sive vero ap-
placenter et timore vel
vel enā ex parte tua quā
ar derabentem repellere et
deratio displicat̄ tūc p̄ca-
sed multo minus ē detrahit
venia. Quādōq̄ enī
si mortale: vt quia ex officio
et detrahēt̄ cōm̄ḡr̄e: et al-
quod p̄petuum inde plenius
eradicam̄ qua timor bunt
Sep̄c̄m mortale: qđ sit quā
p̄positus est vt ppter nō
rat̄ p̄palis faciat aliquid p̄
p̄c̄m̄t̄r̄t̄ aliquid qđ
ge diuina: talis timor ip-
sile. Item quilibet enter aud
ep̄p̄m̄ sūt̄ sicut canes.
is canis ledicur tunc omnes
am̄ lucifere mōndē. Si
m̄t̄ detrahēt̄ cum, qđ
qui tunc obloquēt̄ appa-
reter basia etiā ap̄p̄t̄
sūas sp̄tas occiduntur
i incurunt̄. Cōtra quā
Non accōmodes unū
piendū verba dēm̄
s morē i anima nū
m̄t̄ audientis v̄tūlū
e. Erribet̄ condit̄
libes auditor diabolus
qua. Unde equilibet̄
debet cōp̄dere dām̄
i quo dām̄ eo qui
xio rythmēt̄ affigunt̄
cūlū cōst̄t̄t̄ in fornicati-
ad ipsū: qui dām̄ cō-
doq̄ audierat̄ cum nū
terat̄: qđ epi satis si fe-
rem̄ ēt̄ feliciter lingua et
er p̄p̄c̄m̄p̄. Sicut
mus derat̄ religioſi-
alioz̄ donoz̄ boīi: qđ

m̄t̄t̄ ē. Post multos vero annos cuz
aperiebat sepulchrū ei⁹: totū corp⁹ ei⁹
putridum erat p̄ter linguaz eius. Sed
rane linguam illā inter se volentes ro-
dere non valebant: in signum qđ lingua
illa non erat digna in terraz redigi p̄ eo
qđ multos homines leserat: Et miser il-
le homo cutus lingua illa erat. iā in aīa
z post iudicium in corpore z anima in
eternū torquebitur: nectamen consu-
metur. Unde Apocalyp. xix. Mors fu-
get ab eis.

cato mortali. Homicidium potest fieri
sine peccato iusticia exigēte. vt cū iudeg
amore iusticie aliquem occidit. vel etiā
quando vim vi repellere dēcer. vt pat̄
in quinto precepto. Item aliquid po-
test furari sine peccato in extrema necel-
sitate. quia tunc omnia sunt communia
Item in festis potest quis laborare sine
peccato. Item quādōq̄ quis potest iū-
rare sine peccato. Similiter et irasci po-
test quis quādōq̄ sine peccato scienter
qua mortaliter peccat. Ponam⁹ qđ ali-
quis nullum malū cogitauerit neq̄ di-
xerit neq̄ fecerit. z omnia bona egerit qđ
excogitari possunt. z semel fornicetur ee-
sic dēcedit sine penitentia: tūc de necessi-
tate damnabilis: etiā si omnes misse que-
r̄s ad finem mundi celebrabuntur ab
ecclesia p̄ eo celebrarentur nō liberarē
eum a morte eterna. Et ppter illaz bre-
uem delectatōem omni gaudio celi z so-
cietate beatorum p̄uabitur. Unū Ihero-
nymus. Qui luxuriatur viuens mortu-
us est. **V** **C**Sciendū qđ ad dete-
statōem huius fornicatōis que sit cum
meretricibus valent tria. Primum est hoc
qđ quādōq̄ sunt coniugare. z sic quan-
do aliq̄s credit se peccare cū talib⁹ sim-
plici fornicatōe ip̄e quādōq̄ committit
adulterium. Secundum quia quādōq̄
talis cōmittit incestum. quia quādōq̄
tales meretrices cognite sunt a consan-
guineis illius qui peccat cum eis. ergo
si duo consanguinei peccarent cum una
soluta meritrice: tūc p̄mis̄ absoluitur
a simplici sacerdote. Secundus autē mit-
titur ad auctoritatem ep̄i. Tertio qđ cuz
talib⁹ peccat magno se committit dis-
crimini: licet non sint coniugare z affines
eius. ip̄e tamen fm. Guil. lugdunē. in
summa victorum capitulo de luxuria
eque peccat: ac si forent. ex quo equalis
est contemptus.

CDefloratio virginum qđ magnū
peccatum est.